

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1979

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 21

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΟΜΗΝΗΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

» 236.206

Έμβασμα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεού νίκη

Τὸ χρονογράφημά μου

ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Τοῦ κ. Γ. Χατζηπαναστασίου

“Η στήλη μου, γιορτάζει, στὰ «Τριγλιανά Νέα», συμπληρωματική τὴν πρώτη της χρονιά. “Ενα δωδεκάμηνο δημοσιογραφικῆς ἐπαφῆς, μὲ τοὺς ἔτοις τοὺς συμπατριῶτες, αὐτὴ τὴ φορά. “Ἐτοι, σκόπιμα, τὰ θέματα ἡταν ἀναγνωριστικά, ἐπιδερμικά, γιὰ τὴ δημιουργία κοινῆς πνευματικῆς ἀτμόσφαιρας.

“Η ἔκδοσις τῆς τοπικῆς αὐτῆς ἐφημερίδας ἀπέκαλυψε πώς, παρὰ τὸ ὑπόλογόν μου ἔστισμα δεκαετρίδων ἀπομακρύνοντα λῶν συγχριανῶν, συγγενῶν καὶ φίλων μεταξύ τους, οἱ ἀλυσίδες τῶν πολύπλευρων συνδέσεων, τῶν Τριγλιανῶν, ἀνάμεσά τους, ἔμειναν ἀνέταφες. “Η Νέα Τρίγλια, ή Ραφήνα, τὸ ἀξεπαινό πλῆθος τῶν Τριγλιανῶν τῆς Θεσσαλονίκης, διατήρησαν ἀχαλάρωτες τὶς σχέσεις τους, καθὼς καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς διασκορπισμένους, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας μας καὶ στὸ ἐξωτερικό, συμπατριῶτες. Καὶ σ’ αὐτὰ τὰ μακρυσμένα στὴν Ἑγενετεῖα ἀδέλφια μας ἀφερόντων τὸ σημειρινό μου δίστηλο. Σὲ γνωστοὺς καὶ ἄγνωστους. Στοὺς ἀπό δημητούς Τριγλιανῶν, ποὺ νοώθομε μὲ πόση ἀγωνία, συγχίνησι καὶ ἀγάπη, παίρνουν στὰ χέρια τους αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα.

Στὸ ἀποκομένα ἀπ’ τοὺς ωκεανοὺς ἀδέλφια καθέ τε Τριγλιανῶν, ποὺ ἡ Ἑγενετεῖα «χαλύδωσε» τὴν φυσικὴν τους δύναμιν νὰ παραμείνουν πιστὲ μιᾶς ἀφθοτῆς ἀναμνησῆς ποὺ συνθέτει τὸ τρίπτυχο «Τρίγλια — Πατρίδα — Ἐλλάδα». Τοποθέτησες ἀναντικατάστατη. Βέσσαρια, τὸν Ἐθνικό τους ὅμιο τὸν τραγουδούν περισσότερο οἱ σκάλιδοι.

Αἰτία, ποὺ καὶ ἐμάς μᾶς θυμοῦντα συγνότερα οἱ Ἑγενετεῖοι μας. “Οπως καὶ ἐμεῖς Αὐτούς. Καὶ γι’ αὐτούς τὸ σημερινό μου «Προσκλητήριο».

Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανῶν

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Τὸ χρονογράφημά μου

ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Τοῦ κ. Γ. Χατζηπαναστασίου

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Πρίν 57 χρόνια, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922, τότε ποὺ δόκιληρη ἡ Μικρὰ Ασία χτυπημένη ἀπ’ τὸ δάρδαρο χέρι τοῦ Τσούρκου καὶ προδόμενη ἀπὸ τοὺς φίλους συμμάχους μας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνάξιους Ἐλληνες κυβερνήτες, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ μεγάλο δύνειρο τῆς «Μεγάλης Ἐλλάδος» μέσα στὸν ἀτέλειωτο διωγμό, στὴν φοβερὴ δυστυχία, στὴν ἀπόγνωση καὶ στὸ μαρτύριο τῶν χιλιάδων προσφύγων, ἥλθε ἡ ὥρα ποὺ δὲ φιλογερός πατριώτης, διογκός, ἡ Μεγάλος Ἐλληνας, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ σάρκα τοῦ Ἐλληνισμοῦ στη Μικρὰ Ασία, δὲ μεμψυχωτής τοῦ ξεσηκωμένου Ἐλληνισμοῦ, δὲ Τριγλιανὸς Δεσπότης Χρυσόστομος Καλαφάτης, δὲ ἀγωνιστὴς Δεσπότης Δράμας, δὲ μεγάλος Δεσπότης τῆς Σμύρνης νὰ μείνῃ στὴν μνήμη δλων σὰν σπάνια μορφὴ ἱρούσμου καὶ ἀγιούσης ἀφήνοντας τὴν ψυχὴν του στὸν Θεό, βίστερα ἀπὸ φοβερὸ μαρτυρικὸ θάνατο.

Ἄπο τὸ θεῖο τοῦ Χρήστου Σωκρ. Σολομωνίδη «Ο Σμύρνης Χρυσόστομος» θὰ ἀφερώσουμε στὴν μεγάλη μνήμη του δριζμένα ἀποσπάσματα ἀπ’ τὶς τελευταῖς μέρες τῆς ζωῆς του, ἔξετάζοντας κυρίως τὸν ἀνθρώπον Χρυσόστομον, ποὺ διέψυχωτη Δεσπότη, τὸν καρτερικὸ μάρτυρα, ἀφήνοντας σὲ μιὰ ἀλλή δημοσίευση, δλες τὶς κινήσεις του μὲ τὴν Ὀργάνωση τῆς Μικρασιατικῆς Αμυνας, δλες τὶς ἔκλισεις καὶ παρεκλίσεις μὲ φιλογερές καὶ συγκινητικὲς ἐπιστολές του στοὺς ἀρχηγούς κρατῶν, στοὺς ἀρχηγούς τῆς Ελληνισῶν καὶ σὲ διεθνεῖς ὁργανώσεις γιὰ ἔνα καὶ μόνο σκοπὸ «γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Μικρᾶς Ασίας καὶ δημιουργία τῆς Μεγάλης Ἐλλάδας».

Ο καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Λεωφίδας Φιλίππος ιδαίς, ποὺ ὑπῆρχε ἰδιαίτερος Γραμματεὺς τοῦ Χρυσόστομου καὶ καθηγητὴς τοῦ «Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου» καὶ τοῦ «Ομηρείου» Παρθεναγωγείου Σμύρνης, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα, δταν δὲ Χρυσόστομος τὸν παρώρμησε νὰ φύγει γιὰ νὰ σωθεῖ.

«Ἐγὼ μένιαν, τοῦ εἶπε. Είμαι 54 ἑτῶν, δὲς ἔξιωρίσθην καὶ πλειστάκις ὑπέμεινα τὰ πάνδεινα δὲνερεύμενος ἀλληγορικῶν καὶ ἐλεύθερων τὴν δύναμην πατρίδα. Ἡ πραγματοποίησις τῶν ὀνείρων μὲ εὗρε παρήκλικα μέν, οὐχὶ καὶ λευκότριχα. Καὶ ἴδου ἐπὶ τῶν ὑμερῶν ἐμοῦ, τὸν καυχώμενον δτὸν πατῶ, ἔκειθεν ἀπελαύνεται δὲ Τούρκος τὸ δνειρό τὸ λαβόν σάρκα καὶ δστὰ ἔξαφανίεται, διαλύεται, ἀποσυντίθεται. Καὶ ἴδου πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Σμύρνης τῆς ἀλληγορίας οἱ σφαγεῖς. Θεέ μου! Οἶον καὶ θέαμα καὶ ἀκουσμα. Ἔγω

γὰ ἐγκαταλείψω τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Μητρόπολιν μου; Θὰ μὲ κατεδίωκων αἱ σκιαὶ τοῦ Ἱεροῦ Πολυκάρπου ὡς ἀνανδρον, καὶ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ε., ὡς ἀνάξιον διάδοχόν του. Εἴθε μόνον νὰ ἡξιούμην τὰχιστα νὰ ἔνωθη μὲ αὐτῶν, καθ’ ὅν καὶ ἔκεινος τρόπον διότι ζῶν οὐδὲν πλέον γὰ ἔχω νὰ ἐλπίζω. Θυγήσων, ἵσως ἐνισχύσω καὶ ἀλλους ἵνα μένουν πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκνον καὶ ποιμάνωσι τὸ ποίμνιον ἔκτελοντες δσα ικηρύτουν. “Ισως, ἵσως τὸ αἷμα τὸ ὄποιον θὰ χύσει δὲ σφαγεῖς καὶ μὲ τὸ δποίον θὰ πορφυρώθων αἱ χρυσοὶ σελίδες τῆς συγχρόνου ιστορίας καὶ τῆς παγκοσμίου ιστορίας, ἵσως συγκαλούντη τὴν ἀνθρώπινην συνείδησην, ἵσως φωτίσῃ τὸν οὐρανὸν καὶ θερμάνῃ τὴν καρδίαν τῶν ισχυρῶν τῆς Γῆς γὰ κατανοήσωσι δτι δὲ συντριβόμενος Ελληνισμός είναι δξιος ζωῆς καὶ ἐλεύθερίας».

Κι ἡ νύχτα τῆς Παρασκευῆς 26 Αὔγουστου πρέπει δαρειά, ζοφερή, καταθλιπτική. Καὶ φτάνει:

Σάδιστο 27 Αὔγουστου. Τὸ τέλος τῶν ὀνείρων τοῦ Γένους. Πρωὶ - πρωὶ δὲ Χρυσόστομος κατεβαίνει ἀπ’ τὸ Μητροπολιτικὸ μέγαρο, μὲ δπλισμένους στρατιῶτες, καὶ διατάσσει τὸ Χρυσόστομο, καθὼς καὶ τοὺς δύο ἐκεῖ ποτὲ τὸ ποίμνιο μου.

Ο Δεσπότης τελειώνει τὴ δέηση του καὶ ἀνεβαίνει πάλι στὸ μητροπολιτικὸ θρόνο. Τὸ πρόσωπό του φωτίζεται ἀπὸ τὸ φέγγος τῆς Αγίας Φωτεινῆς. Τὰ πλήθη ἔχουν κατακλύσει τὴν ἔκκλησια καὶ τὸ μεγάλο της αὐλόγυρο. Μοναδικὴ ἐλπίδα δὲ θεός. Τελευταῖς καταφυγῇ ἡ ἀγνὴ καὶ ἡρωικὴ Σαμαρείτις, που δταν ἐ-

πιστιν μας καὶ τὸ θάρρος μας καὶ τὴν ὑποσινή μας τὴν ὥραν ταύτην. Εἰς τὰς μεγάλας δοκιμασίες του ἀναδεικνύεται δὲ καλὸς Χριστιανός. Προσεύχεσθε προσεύχεσθε. Θαρρεῖτε, θαρρεῖτε ὡς ἐμπρέπει εἰς καλοὺς Χριστιανούς...».

Ο σεπτὸς Ιεράρχης θὰ λειτουργήσει γιὰ τὰ τελευταῖα φορὰ κατὰ ἀπὸ τοὺς θόλους τῆς αἰωνίδιας ἐκκλησίας τῆς Αγίας Φωτεινῆς, σὰν μιὰ δεύτερη “Αγία Σοφία τὶς παραμονὲς τῆς Αλωσῆς. “Τοπέρα σωπή. Δὲν θ’ ἀκουστοῦν πιὰ διδαχτικοὶ πρὸς τὸν “Ψύστο ύμνοι οἱ αἰγοὶ καὶ οἱ ψαλμοί, οἱ δεήσεις καὶ ἐκεστίες. Σὲ λίγο:

“Ἄδεια τὰ στασίδια καὶ οἱ θόλοι θρηνοῦν καὶ στενάζουν:

“Η ζωὴ ἐν τάφῳ...

Καὶ τὸ μαρτυρικὸ κορμὶ τοῦ Χρυσόστομου θὰ συρθεῖ, καὶ θὰ δάψει μὲ τὸ αἷμα του τὰ καλυτερίμια τῆς Σμύρνης...

Ο Δεσπότης τελειώνει τὴ στερνὴ Λειτουργία καὶ ἀνεβαίνει στὸ Μητροπολιτικὸ μέγαρο. Καὶ πάλι φίλοι καὶ γνωστοί του τὸν παροτρύνουν νὰ φύγει. Καὶ πάλι ἡ ίδια ἀπ’ ἔκεινον ἀργητικὴ ἀπάντηση. —“Δὲν θὰ ἐγκαταλείψω ποτὲ τὸ ποίμνιό μου”.

Ζητῶ Σταύρον, μεγάλον Σταύρον, ἐπὶ τοῦ δόποιον νὰ δοκιμάσω τὴν εύχαριστησιν καθηλούμενος, καὶ μὴ ἔχω ἔτερόν τι νὰ δώσω πρὸς σωτηρίαν τῆς ημετέρας Πατρίδος νὰ δώσω τὸ αἷμα μου. Οὕτω έμοι τὴν ζωήν καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην».

Χρυσόστομος Σμύρνης

Στις 8 τὸ ἐσπέρας τῆς ίδιας ἥμέρας, 27 Αὔγουστου 1922, ἔρχεται δὲ Τούρκος ὑπαστυνόμος στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, μὲ δπλισμένους στρατιῶτες, καὶ διατάσσει τὸ Χρυσόστομο, καθὼς καὶ τοὺς δύο ἐκεῖ ποτὲ τὸν ιερέα τοῦ Χρυσόστομο, καθηγητὴν τοῦ Ιερού Λειπάτου, πρὸς τὸ σταύρον, μεγάλον σταύρον ἐπὶ τοῦ δόποιον μὲ δοκιμάσω τὴν ὑψηλήρωσην τῶν καθηλούμενος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΥΤΣΙΔΗΣ (1876-1945)

Έγεννήθη στήν Τρίγλια το 1876. Πατέρη του ήταν δ. Στρατής δ. Λούτζογλης.

Ο Κωνσταντίνος Λουτσίδης ήταν άπο τούς προύχοντας τής Τρίγλιας. Ήπηρξε και Δημογέροντας κατά τα τελευταία έτη πρό της Μικρασιατικής καταστροφής.

Όταν ήλθε δ. Ελληνικός Στρατός το 1920 ώς έλευθερωτής, διωρίσθη και υπήρξε έν συνεχεία Λιμενάρχης τής Τρίγλιας μέχρι και τού Αύγουστου τού 1922.

Μετά τήν καταστροφήν έγκατεστάθη στήν Τένεδον, το 1922, μαζί με τήν οικογένειά του (τήν γυναῖκα του Παναγιώταν, τήν κόρην του Καλλιόπην, τὸν πρώτον υἱόν του Στράτον και τὸν δεύτερον Γεώργιον). Μετά τήν Τένεδον έγκατεστάθη δι' ἔντος εἰς Ραφήνα. Ανήκει και σ' αὐτὸν ἡ τιμὴ μαζὶ μὲ ἄλλους ποὺ διάλεξαν τήν Ραφήνα ώς τόπον μονίμου έγκαταστάσεως τῶν Τριγλιανῶν, ἐνῶ ἄλλοι ἐδιάλεξαν τὸ Σουφλάρι. (Η Ἐπιτροπὴ ποὺ διάλεξε τήν Ραφήνα εἶναι: 1) Κων/νος Λουτσίδης, 2) Κογδυλένιος Κων/νος, 3) Σταύρος Πετράκογλης.

Τὸ 1924 έγκατεστάθη και εύδοκημησε εἰς Αθήνας.

Ἐκ τῶν υἱῶν του δ. Εὐστράτιος Κ. Λουτσίδης εἶναι δ. γυναῖκας Ιατρὸς Τριγλιανῆς τῆς Παθολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν και Διευθυντής τῆς Παθολογίας Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ελληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ, δ. δόποις εὐδόκιμα υπήρξει τήν Ιατρικήν και την Τρίγλια σὰν διακεριμένος έρευνητής Ιατρὸς μὲ ἀξιοσημείωτον προσδοτήν.

B. Βουδούρης

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΙΚΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ ΣΤΟ "ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΛΛΑΣ,,

Στίς 6 Ιουνίου και ὥρα 7 μ.μ. στὸ Ξενοδοχεῖο «Ηλέκτρα Παλλάς» συγκεντρώθηκαν πολλοὶ νέοι και νέες Τριγλιανοί ἀνταποκρινόμενοι στὸ κάλεσμα τοῦ Συλλόγου μας, μὲ σκοπὸν τὴν ἀλληλογνωριμία τους και τὴν σύσφιγξη τῶν σχέσεων τους.

Στοὺς παρευρισκομένους μιλήσε ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου δ. Γενικὸς Γραμματέας κ. Ηρακλῆς Δουμάνης ποὺ εἶπε τὰ ἔντονα:

Νέοι και Νέες,

Παιδιά τῶν Τριγλιανῶν, οὓς ἐκπρόσωπος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας, μὲ μεγάλη χαρὰ σᾶς καλωσορίζω και σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα ποὺ τιμήσατε μὲ τὴν παρουσία σας τὴν πρόσκλησή μας, η̄ οποία ἔχει ώς σκοπὸν τὴν ἀλληλογνωριμία διῶν τῶν Τριγλι-

ανῶν γένων και τὴν περαιτέρω σύσφιγξιν τῶν σχέσεων διῶν μας.

Ἐμεῖς, ἀγαπητοί μον Νέοι και Νέες, σήμερα φέρνομε τὸ φορτίον τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας και παράδοσης, τῶν ἡθῶν και ἔθιμῶν τῆς παλαιᾶς και πολυαγαπημένης μας πατρίδας Τρίγλιας.

Καὶ ἡ ὀφειλὴ μας εἶναι ἀπροσμέτρητη τόσο πρὸς τὸ ἔνδοξο παρελθόν τῶν προγόνων μας δον και πρὸς τὸ μέλλον ποὺ ἐπιδοφόρα χαράζεται ἐμπρός μας.

Ἄς φανοῦμε συνεπεῖς πρὸς τὸ χρέος αὐτὸν και ἀντάξιοί των. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Τέλος ἔγινε συζήτηση μεταξὺ τῶν νέων Τριγλιανῶν γιὰ τὴν πορεία τοῦ Συλλόγου και τῆς ἐφημερίδας μας τὰ «Τριγλιάνα Νέα».

ΠΟΥ ΚΤΥΠΟΥΝ ΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ

Τοῦ κ. Γ. Χατζηγαναστασίου

Μή σὲ γελοῦν οὶ εὐωδειές στῆς στάτας τὴν φορά, λουφάζουν και κακοτοπίες, κρυμένες πίσω ἀπὸ ἄνθια, μοιραῖ, ζοῦν, ἀνάκατα, χαρὰ και συμφορά, και αὐτὰ τὰ τριαντάφυλλα ἔχουν, ἀκόμη, ἀγάθια.

Μπρὸς στὶς συγκρούσεις τῆς ζωῆς δρθῶσυ θαρρετά, Ἐσύ, δὲν εἶσαι στὸ θορειά κιτρινισμένο φύλο, μυστηριακὴ μιὰ δύναμις στὸ εἶναι σου σκιρτά, φωνάζει! πίστεψε τηνε, φέργει σε ὡς τὸν θρύλο.

Ἡ «Καθ' ομοίωσις» εὐχή, σὲ χρήζεις Δημιουργό, μὲ πίστη, πέρνα, φωτεινή, τὸ κάθε μονοπάτι, τὴν καλωσύνη σκόρπισε, μ' ἔνα ρυθμὸν γοργό, πλατειά, σ' δρόποι σου ἀνέβασμα σὲ κάθε σκαλοπάτι.

Τι κι ἀν στὸ διάδα σου θ ἀδρεῖς τὸν δόλο, τὴν φευτιά, μὲ διώλια τὴν ἀνθρωπιά, ὄρμησε μέσ' στὴ μπόρα! φυγὴ και νοῦ ἀτοάλωστα στῆς πίστης τὴν φωτιά! θυμάτισε τὰ ἐμπόδια! Βάδισε μπρός! Προχώρα!

Μὰ κι ἀν δὲ νάνος στὴν φυχή, ψηλὸς γιὰ νὰ φανεῖ, ὑπόχθυνα κι ἀν σὲ φθονεῖ, ἐσύ στηλόσου ζιτα, προτού θαφτοῦν δὲν πέφτουνε στὰ γόρτα οἱ κεραυνοί, ξεσποῦν! Κτυποῦν μὲ λύσσα στὰ φήλα! Τὰ κυπαρίσσια!

G. Χατζηγαναστασίου

όπτικά

Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 28α
• Στοά δόντιατρικῆς
• Εναντί ΜΟΔΙΑΝΟΥ..

σαρρή

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Στὸν ἀγαπητὸν συντάκτη τῆς ἐφημερίδας μας Τριγλιανά Νέα κ. Μήτου Ιωακείμ ποὺ ἔλαβε ἐπάξια και τὸ πτυχίο τοῦ Τεχνολόγου Ηλεκτρολόγου Μηχανικοῦ τῶν ΚΑΤΕΕ Θεσσαλονίκης εὐχόμεθα δόλψυχα καλὴ σταδιοδρομία.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὄς ἀγαπητὸς πρόεδρος τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδας Π.Ο.Τ./N. Τριγλιανῆς θεωρῷ καθῆκον και ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ ἐκ μέρους δλού τοῦ Συμβούλου τῆς Παθολογίας Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ελληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ Σταύρου, δ. δόποις εὐδόκιμα υπήρξει τήν Ιατρικήν και την Τρίγλια σὰν διακεριμένος έρευνητής Ιατρὸς μὲ διάσημη σημειώσεων προσδοτήν.

Μήτου Ιωακείμ Παραγιώτης

· Αντιπρόεδρος Συλλόγου Π.Ο.Τ./N. Τριγλιανῶν

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Δ.Σ.

A.E. ΡΑΦΗΝΑΣ

Ὄς πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. A.E. Ραφήνας κ. Κανοδός Μίλτος ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. εὐχαριστεῖ τὸ Δ.Σ., τοὺς ποδοσφαιριστὰς και τοὺς φιλάθλους τοῦ Π.Ο.Τ./Tριγλιανῆς διὰ τὴν ἐπίσκεψη στὴ Ραφήνα και τὴν πραγματοποίηση τοῦ ἀγώνα μεταξὺ τῶν δύο διάδωμα.

Ομοίως εὐχαριστεῖ τὸ Σύλλογον Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης και Ραφήνας διὰ τὴν ἀθλοθήση συμπαράσταση στὸν ἐκδήλωση τοῦ φιλαθλικοῦ ἀγώνος.

Ο Πρόεδρος Κανοδός Μίλτος

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Ὄς Σωτήριος Κουρουπίδης προσφέρει στὸ Πάραρτημα Τριγλιανῆς 1.000 δραχμὲς ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τῆς Καλιάνογλου Εὐστρατίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Ὄς Λαζαρίδης Σάββας μετὰ τῆς δίδως Μαρίγου Ειρήνης.

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Ὄς Κολιδής Ιωάννης μετὰ τῆς δίδως Μπόνου Π. Γεωργίας.

Ὄς Κατσιφῆς Αθανάσιος μετὰ τῆς δίδως Τσερτζεδέλη Δέσποινας.

ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Ὄς Τραγούλης Ιωάννης μετὰ τῆς δίδως Λώμης Ράνιας.

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἐτελέσθησαν εἰς Καβάλαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ηρακλέους Αποστόλου Τσίτερ μετὰ τῆς δίδως Μπουτάκογλου Ελέσ.

ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Ὄς Αγαλῆς Αναστάσιος με τὴν δίδω Τσιάλα Νίκη.

Ὄς Μουστάκας Αναστάσιος με τὴν δίδω Μπογιάνη Αναστάτη.

Ὄς Δαγλῆς Εμμανουὴλ μὲ τὴν δίδω Μόχου Εὐγενία.

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Ὄς Πικούλιδου Μαρία έτην 80 ἀπεδίωσε.

Ὄς Θαρουνάκης Αναστάσιος έτην 35 ἀπεδίωσε.

ΚΗΔΕΙΕΣ

ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Ὕ Ασλάνογλου Αντιγόνη έτην 45 ἀπεδίωσε.

Ο Βαμβακᾶς Βασίλειος έτην 78 ἀπεδίωσε.

Ὕ Χ' Παππού "Αγγα έτην 57 ἀπεδίωσε.

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Ὕ Πικούλιδου Μαρία έτην 80 ἀπεδίωσε.

Ὁ Θαρουνάκης Αναστάσιος έτην 35 ἀπεδίωσε.

Μετὰ τὴν λήξην τοῦ φιλαθλοῦ ἀγώνος δ. κ. Μπόλκας Νικόλαος προσφέρει τὸ ἀθλοθήσην ΚΥΠΕΛΛΟ παρὰ τ

